

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu: 1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.
Pentru monarhia: 1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1 an 7 fl.
Pentru România și străinătate: 1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr. a treia-oraă 5 cr., și timbru de 30 cr.
Redacția și administrația: Strada Poplace Nr. 15.
Se prenumără și la poste și la librării.
Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrisuri nu se înapoiază
Nuneri singuratici à 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe acțiun
Nuneri singuratici à 20 bani se vând la librăria G. Carjan, Ploesti

În situația nouă.

Sibiu, 24 Februarie n.

(S). Am intrat în situație nouă. Criza e rezolvată. Pacea e legată și sancționată. Ceea-ce n'a putut să facă Bánffy în decurs de două luni, a făcut Széll în 24 de ore. Semnul, că pedeca nu erau principile, ci persoanele; sau mai bine zis, o singură persoană. A trebuit să dispară dela suprafața poliției această persoană odioasă, un om, un singur om, care însă personifica teroarea și fărâdelegea. Și cum a dispărut acest om de pe arena publică, pacea s'a făcut, și pacea a luat locul luptei înverșunate din parlamentul maghiar. De Luni se vor începe discuții serioase în dietă, ear' obstrucția tehnică va fi înmormântată pentru totdeauna. Opoziția nu va mai pute recurge la arma aceasta pe viitor, pentru-că a dat-o singură din mână. Aceasta a fost condiția împăcării, pusă de noul ministru-president, și aceasta a fost și condiția Coroanei. Opoziția s'a executat și a acceptat-o. A acceptat propunerea, ca regulamentul de casă să se modifice în acel înțeles, ca obstrucția să fie pe viitor imposibilă. Opoziția a mai renunțat apoi și la alte postulate, la cari ținea atât de mult — din gură. A abandonat și pretensiunea de a se reduce și unifica censul electoral, și s'a mulțumit cu promisiunea noului ministru-president, că va face, la ocazie, declarație în parlament, că guvernul va studia chestia.

Știm că astfel de declarații au făcut și alte guverne în parlament, chiar și Bánffy însuși, și țeara a rămas numai cu declarația și cu promisiunea. Probabil, că țeara cu același lucru se va alege și de astă-dată. E, negreșit, o problemă grea modificarea legii electorale, din punct de vedere maghiar; și oamenii nu se ating bucuos de ea. O amină cât numai se poate și o lasă neresolvată. Dacă examinăm bine punctele de înțelegere, pe basa cărora s'a legat compromisul între opoziția din dietă și noul guvern maghiar, vedem, că în principiu opoziția nu a câștigat nimica. Tot ce a câștigat e de caracter pur personal.

A delăturat pe Bánffy și a dat ajutor, ca în fruntea cabinetului să fie pus un om integru, un om cu capacitate și cu rivnă suficientă. Și între împrejurări, și numai câștigul acesta e destul de mare. E mare deosebirea a. are în fruntea guvernului un descreerat cum era Bánffy, sau un om prudent, cu judecată sănătoasă, cum e Széll. Cum în principiu nu s'a schimbat nimica, dela sine urmează că nici în persoane nu s'a făcut prea mare schimbare. Prim-ministrul și doi ministri de resort sunt noi, ceialalți au rămas tot cei vechi. Cum am zis și altă-dată, s'a schimbat firma. Și cu toate acestea, situația e cu totul alta ca sub Bánffy. Să nu uităm, că de regulă prim-ministrul e acela care dă tonul în toate chestiile de interes mare public, și de regulă vederile sale primesc forma legală. În această situație, schimbată cât de puțin, natural că noi nu putem rămânem impasibili, ci va trebui să ne gândim la rolul ce ni-se poate crea în situația schimbată. Despre noul prim-ministru se vorbesc multe lucruri bune; e de datoria noastră să ne convingem de sânt adevărate și temeinice svonorile ce se răspândesc. Despre noul prim-ministru se vorbește că ar fi urmaș politic al marelui Deák, care avea o politică conciliantă față de naționalitățile nemaghiare din țeară; e de datoria noastră să-l punem la probă pe noul ministru-president. E de datoria noastră să-l întrebăm pe domnul ministru-president, dacă firma nouă, pusă în fruntea guvernului maghiar, se întiulează și ea: »la șovinismul maghiar«, ori așa cum ar trebui: »la legalitatea maghiară?« Va trebui să-l întrebăm pe dl ministru-president, că dacă într'adevăr e unul dintre discipulii lui Deák, — poate-că singurul care a rămas credincios principilor acestuia, — știe Excelența Sa, că naționalitățile din Ungaria se nu fie asuprite nici maghiarilor cu forța; ear' pentru a le asigura în contra asupririlor și în contra maghiarizării, le-a făcut, el însuși, o lege, botezată legea despre egala îndreptățire a naționalităților? Și știe Excelența Sa, că această lege a marelui Deák, — bună,

rea, cum e, — nu numai că nu e executată, dar' a fost de decedatul guvern restălmăcită și interpretată chiar astfel, încât marelui patriot Deák va fi trebuit să roșească în mormânt de rușine? Toate aceste întrebări va trebui să le adresăm noi dlui Széll, pentru a provoca răspunsul seu. Natural, că într'o formă potrivită va trebui să-l le adresăm. Credem, și sântem convinși, că frunțașii nostri vor căuta această formă potrivită, și dacă o vor căuta, va trebui să o și găsească. Dacă noul guvern ține la »domnia legilor« va trebui să ne deschidă și nouă toate căile legale, pe cari ni-le-au închis, în mod volnic, guvernele premergătoare. Dacă noul guvern vrea să meargă pe calea legalității, va trebui să se facă, în prima linie posibil, ca noi să intrăm pe calea legalității, singura cale pe care vom să ne mișcăm. Ni-am precizat în unul din numeroii trecuți pretensiunea principală pe care o adresăm noi noului guvern și ce am zis atunci, repetăm și de astă-dată. Nu-i cerem deocamdată guvernului alta, decât »să ne deschidă terenul de liberă intrare și liberă discuție!« Dacă e guvern cinsit ni-l va deschide. Dacă nu-l deschide, îl vom pune în rind cu guvernul lui Bánffy și la fel vom trata cu el. Dar', cum am zis, datoria noastră este să provocăm noul guvern să se declare ce atitudine va lua față de noi. În dietă nu o putem face, pentru-că nu sântem reprezentați în dietă, — va trebui deci să căutăm și să aflăm altă formă și altă cale. Să sperăm că o vom afla, în curând. Sibiu, 24 Februarie n. Episcopul Aradului. Nici nu a devenit vacant, cu bun cuvânt, scaunul episcopesc din Arad, și s'au și început luptele pentru dobândirea lui. Auzim că cercurile guvernamentale fac mari opintiri ca la demnitatea de episcop al Aradului să fie ridicat apostatul Goldis, cel cu aprobarea legilor păgânești, botezate eclesiastice. Alkotmány, înregistrând svonul acesta, se teme că »preoțimea« va fi presionată de sus și va trebui să aleagă pe Goldis, în care cas

»acesta ar fi primul episcop român, împăcat cu noua ordine bisericească«. Să n'aibă nici o frică Alkotmány. Sinodul arădan e destul de matur și de prudent ca să știe pe cine dator este să-l pună în scaunul episcopesc. O nouă seornitură. Jeszenszky, în loc să-și jelească pe fostul seu »prea bun stăpân« se ține de meserie, și făurește mereu la știri de senzație. Așa a aflat »cavalerul«, că nu dl Sava Șomănescu dă ajutor tinerului nostru Bolcaș ca să-și termine studiile, ci »partidul conservator« din România, special dl Nicu Filipeșcu, fost primar al capitalei române, ear' dl Șomănescu este folosit numai de firmă, ca să nu se poată face imputare partidului conservator că se amestecă în afacerile interne ale unui stat străin. Vai, da bine le știți ticlul, dle Jeszenszky! O fi!... Pesti Napló se laudă, că cercurile mai »cumpătate« românești desaproabă pe cei 17 tineri, cari și-au uitat de sine și s'au făcut solidari cu Bolcaș. Direcțiunea fundafiniei Goșdu și ale fundafinilor din Năsăud și Oradea-mare au luat deja măsură, ca să lipească de stipendii pe stipendiștii dintre tinerii eliminași. Afară de aceasta tinerii eliminași vor fi discreditati și de către colegii lor »patriotici«, cari în frunte cu profesorii Moldovan, Gergely și Csokán János pregătesc o puternică acțiune contra lor. Vreau să protestez adecă prin un manifest cătră inteligența română și maghiară în contra păcătoaselor manipulațiuni, prin cari câțiva oameni slabi, vor să strice tinerimea în parte preponderant muncitoare și patriotică. O fi, o fi! Nu pentru alta, dar' pentru-că — paserea mălăin visează!

Compromisul.

Cu începere de Luni vor fi stări normale în parlamentul maghiar. Luni se va prezenta parlamentului și noul cabinet. Compromisul e deci legat între guvern și opoziție, și pacea e sigilată. Cuprinsul compromisului e următorul: Opoziția depune armele extraordinare ale obstrucției și nu pune pedecă

rezolvării următoarelor chestii și proiecte, prezentate parlamentului din partea guvernului presidat de Széll: Alegerea președintelui și a vicepreședinților camerei. Votarea îndemnării. Votarea legilor de recrutare, două la număr. Votarea provisorului, referitor la pactul cu Austria. Votarea provisorului, cu privire la învoiala financiară cu Croația. Votarea bugetului pe anul 1899. Ce se atinge de alegerea președintelui, opoziția crede că nu se pot stabili înțelegeri cu privire la persoană, fiindcă alegerea se face prin votare secretă, și fiecare partid e în drept să-și pună candidatul seu. Opoziția nu va împedeca deci partidul guvernamental, să-și aleagă pe cine vrea. Cu privire la censul electoral, opoziția abandonează proiectul compus de Polonyi, și se mulțumește cu aceea, ca în decursul discuției asupra bugetului, guvernul se declare, că studiază chestia și va veni la timpul seu cu un proiect de lege. Judecătoria curială în chestii electorale guvernul presidat de Széll Kálmán o primește aproape așa cum e contemplantă din partea contelui Apponyi. Nu a primit guvernul dorința opoziției, ca comitele-suprem, primarul, solgăbierul se nu poată fi ales deputat dietal în cercul electoral supus cercului seu de activitate, — a primit însă propunerile: ca restanța de dare de pe un an să nu mai fie motiv ca cetățenii să nu poată fi trecuți în lista alegătorilor, și ca funcționarii publici, primarii, notarii, șefii de poliție, să nu mai poată lua parte la mișcările, manifestațiile și demonstrațiile politice, pe vremea alegerilor. În chestia revisuirii regulamentului de casă asemenea s'a ajuns la înțelegere perfectă. Întreaga modificare se va reduce la împedcarea pe viitor a obstrucției tehnice. Se va suprima cererea nemotivată a votărilor nominale, amânarea votărilor pe ziua următoare și dreptul de discuție înainte de a se intra în ordinea zilei. Investirea președintelui cu dreptul de a pute folosi forța și brachiul față de deputații oșlăgioși nu s'a primit din partea opoziției, ear' guvernul a abandonat-o însuși,

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Criminalul nevinovat.

— Roman — de Gabrielle D'Annunzio. II. (Urmare). Deodată simt că Iuliana își pleacă capul ca moartă. — Iuliană! Nu m'a auzit. Fața îi era palidă, și pe mine de nou m'a cuprins acel cuget înfiorător. I-am desfăcut haina și plin de temeri îi pândeam palpitarea inimii. În curând și-a revenit în fire. Am comandat trăsura și ne-am reintors la Badiola. A trebuit să aștept într'o odaie de-alături; auziam, cum îngrijitoarele Iulianei umblau să ajute bolnavei; impaciența mă tortura grozav. Când mi-se va da voce să intru la ea? Când voi pute vorbi cu dînsa noi între noi? Voi veghea lângă dînsa, voi sta la patul ei toată noaptea. Doar' peste câteva ore va fi de nou sănătoasă. Dacă o netezesc pe păr, doar' îmi va succede să o adorm. Cine știe! După un timp oare-care îmi va zice doar' de jumătate trează, de jumătate visând: »Vină! Mă încredeam ca în minune în puterea domierdărilor mele. Speram, că noaptea aceasta va avé încă sfîrșit ferice. Tocmai mă ridicasem impacient, ca să intru în odaia Iulianei, când mamă-mea eșia de acolo agitată.

— Se simte deja mai bine; acum are lipsă de liniște. Sărmana mea copilă! — Pot să intru la ea? — am întreat. — Da, du-te; dar' las-o să se odihnească. După aceea m'a rechemat. — Tullio! Spune-mi... Dela operație încoace mai vorbit-ai vre-odată cu medicul? — Oh, da, de mai multe-ori... De ce? — Te-a liniștit asupra pericolului ce amenință pe Iuliana în cazul unei noue nașteri? Nu vorbisem cu medicul, nu știam ce să răspund, — am repetat confus: — De ce? — Nu ai observat, că Iuliana e în stare binecuvîntată? Ca-și-cum cineva mi-ar fi isbit în piept un buzdugan, — la început nici nu înțelegeam, că despre ce-mi vorbește. — În stare binecuvîntată... — am borborosit. Maică-mea mi-a luat mâinile într'ale ei: — Ei, Tullio? — Nu am știut. — Vină, Tullio, șezi ici. Și m'a pus să șed pe sofă; mă privia spăriată, așteptând să vorbesc. Eu, timp de câteva minute nici nu o vedeam, deși stătea înaintea ochilor mei. Deodată mi-a fulgerat prin creeri o lumină orbitoare, și aveam înainte-mi întreaga dramă. Cine mi-a dat puterea de-a pute susporta această nenorocire? Cine mi-a păzit mintea? Poate-că tocmai durerea nespus de mare și groaza mi-a dat acel simțământ eroic, care m'a salvat. Abia ce mi-am recăpătat simțurile fizice, și observai că mama mă privia

foarte deaproape, cuprînsă de mari griji sufletești, și că mai înainte pe dînsa trebuie s'o liniștesc. I-am zis acestea: — Nu am știut nimic... Iuliana nu mi-a spus. N'am observat nimic. Surprindere... Da, medicul mi-a vorbit despre ceva pericol... De aceea făcu așa efect asupra mea vestea... Știi, Iuliana e așa de slabă acum... Dar' în adevăr, medicul nu a prezentat pericolul ca fiind așa de mare; doar' operația a succedat. Dar' o să vedem... Îl chemăm, îl vom consulta... — Da, da; asta trebuie s'o facem. — Dar' tu, mamă; ești tu sigură de acest lucru? Ori și-a spus doar' Iuliana? — Știi, eu am observat din simptomele cunoscut. În acestea nu poți să te înșeli. Numai cu câteva zile mai înainte Iuliana nega, ori cel puțin zicea că nu știe sigur. Ștind că ce mult o temi, m'a rugat să nu-ți spun deocamdată nimic. Dar' totuși voiam să-ți fac cunoscut... știi ce ușurată tractează ea cu sănătatea. Simțeam că nu mă mai pot stăpâni și m'am ridicat să es: — Mă duc la Iuliana. — Du-te; dar' în astă-seară las-o să se odihnească, nu o conturba. Simțăminte de nedescris mă luaseră în stăpânire; dacă s'ar fi prăbușit deodată cu mare vuet casa pe mine, doar' nici atunci nu m'aș fi simțit astfel. În jurul meu, în mine însumi totul s'a prăbușit, totul s'a distrus. Cine n'a auzit deja în viața sa, că oamenii loviți de nenorociri își zic: »într'o oră am trăit zece ani?« Aceasta se pare de necuprins cu mintea omească. Eu o înțeleg însă. În preajma ușei dela odaia m'am oprit; nu-mi puteam stăpâni eutremul ce mă cuprinsese. În fine am intrat,

ea durmia. M'am așezat la căpătâiul patului și așteptam și mă gândeam la întreaga mea situație îngrozitoare. Întreaga ziua amorului nostru mi-am trăit-o de nou într'o clipită; mi-au venit aminte singuratec cuvinte de ale ei și numai acum înțelesei, că ce mult a putut să suferă... Nu eram în stare să-mi închipească vizața fără dînsa. Chiar și așa, în căderea ei, iubiam pe această sărmană ființă. Nu simțeam față de dînsa nici o ură, ori mânie sau dispreț. Nu mă neliniștea nici cugetul răsunării. Numai compătimitie profundă simțeam pentru ea. Am luat asupra-mi răspunderea pentru întreaga ei întemplantă. Un fel de simțământ superb, marinos mă ridică, mă făcea să primesc cu fruntea sîmînată. Ea știuse sub loviturile mele să-și plece capul, ea știuse suferi, știuse tăce. Ea mi-a dat exemplul de putere bărbătească, de resignațiune eroică. Acum erindul meu. Îi datoresc recompensă. Trebuie s'o salvez cu ori-ce preț. Deodată deplina nemiscare a Iulianei și fruntea ei albă, asuțată, făcui să mă eutrem. Dar' dacă se va fi otrăvit? Pândeam ascultând, în speranță că doar' va veni mama. Apoi (n'aș fi tremurat astfel, trebuind a ridică colțul unui vel mortuar, ca să ved făța unui mort) încet am descoperit față Iulianei. Și-a deschis ochii. — Ah, Tullio, tu ești? Vocea îi era naturală. Minune, avui puterea de a grăi. — Ai durmit? — am întreat eu, evitându-i privirile. — Da, am durmit. — Atunci și-am stricat somnul... Scusă... Dar' mă temeam că nu poți respira, te înăduși sub plapomă.

— Drept, că mi-e foarte cald. Tu nu te culci? Vei fi obosit. — Nu știm ce să-i răspund. S'o rog să mă lase să rămân lângă ea? Și dacă rămân, cum să petrec noaptea? Pe scaun, trează? ori în pat, lângă dînsa? cum să mă port? Fi-voiu oare în stare să suport simularea până la sfîrșit? — Posibil să aibi lipsă de ceva. — Nu, nu, numai de liniște am lipsă; e mai bine, dacă — în seara asta — mă lasă singură, Tullio. — Poate-că nu aș pute să dorm dacă te știu lângă mine. Fii așa de bun, Tullio! Măne dimineată poți veni. Acum trebuie să mă odihnesc... — Ai dreptate Iuliană. Rămăi eu bine, noapte bună. — Nu-mi dai o sărutare, Tullio? — Esitam, și în acel moment a intrat mama. — Cum? Tu nu dormi? — a exclamat cătră Iuliana. — Nu, dar' acum voi durmi eară. Am sărutat obraji Iulianei și am sărutat și pe mamă-mea și apoi am alergat în odaia mea. M'am aruncat pe pat cu fața pe perină. În pieptul meu vuia ocanul, dar' a plînge nu puteam. Sufeream grozav. Aveam vișuni, vedeam cum Iuliana se otrăvi, acum, în odaia ei. Împins de grozavă frică am grăbit spre odaia Iulianei. În cale m'am întâlnit cu o servitoare, care mi-a spus, că au dus la bolnavă pe Natalia, pe care bolnava a reținut-o la sine, ca să doarmă acolo. — Am respirat mai ușor; Iuliana pe azi e salvată. Și în odaia mea m'am trântit de nou pe pat, cu fața în jos, și acum în fine am isbucnit în plâns desperat. (Va urma).

ca dispoziție superfluă, eșită din creerii lui *Tisza Pista*.

Acestea sînt punctele principale, pe baza cărora s'a legat compromisul între guvernul maghiar și opoziția din dietă, încă *Mercuri seara*, la orele opt.

Când a fost înțelegerea gata, bărbajii de încredere ai fracțiunilor opoziționale au erupt în strigări de bucurie: »Trăească pacea! Trăească Széll«.

Ieri, Joi, conferința de pace s'a întrunit de nou, pentru a subscrie *actul de pace*, care va fi apoi ratificat de toate partidele din parlament.

Partidul dela putere a primit cu mare bucurie știrea că compromisul s'a putut lega, și toți au felicitat pe Széll pentru succesul obținut.

Pe când decurgeau tratările între noul guvern și opoziție, membrii vechiului guvern făceau consiliu în palatul prim-ministrului, pentru a-și încheia socotelile pe cei patru ani de guvernare, și pentru a-și face — giamantanele. A fost ultimul consiliu de miniștri ținut sub *Bánffy*.

Se vorbește, că imediat după constituirea noului cabinet, *Maiestatea Sa Monarchul va veni la Budapesta, pentru a da prin această probe că Coroana e mulțumită cu felul cum s'a rezolvat criza maghiară*.

Fapt e, că *cercurile politice* din Viena sînt foarte încântate de întorsătura ce au luat afacerile publice în Ungaria, și îndeosebi de compromisul legat între guvern și opoziție, și toate ziarele laudă înțelepciunea Monarchului care, în momente atât de critice, a știut afla omul cel mai chemat să restabilească ordinea și pacea.

Cât pentru păcăleala lui Fejérvary, se svedește, că ministrul de războiu *Krieghammer* ar fi »pus o vorbă bună« la Maiestatea Sa. Se știe, că ministrul de războiu a luat la ochi pe colegul său dela hovezi, de când cu afacerea monumentului *Hentzi*.

Lista ministerială e gata și e cea publicată de noi ieri, ear' prim-ministrul Széll a plecat ieri, sau astăzi cu ea la Viena, să o supună, cu compromisul deodată, aprobării Monarchului.

Cronica politică.

Conferința de pace.

Guvernul italian în chestia conferinței de pace a adresat cabinetelor din *Petersburg* și *Haaga* o notă de următorul cuprins:

Italia recunoaște și respectează suveranitatea onorifică, ce-i compete legal Papei, dar' trebuie să se prefundă, ca aceste suveranități să nu »i-se dea altă explicație, decât cea-ce e împreună cu poziția bisericească a Papei. În internul acestui cadru Italia nu are nimic de excepționat dacă Papa va fi reprezentat la conferință, din contră, Italia ar vedea în aceasta semnul unei aprecieri amicale, pe care ar considera-o favorabil.

De oare-ce însă ziarele clericale, prin o agitație excesivă pretind nu numai ca un drept natural participarea scaunului papal la o conferință politică-technică, ci în această participare ved o dovadă neîndoieabilă, că *lumea cultă desaproabă și consideră de nedreaptă situația creată pentru papism la 1870 — Italia este nevoită a nu participa la conferința de pace, dacă la aceasta va fi invitat și Papa*.

Tribuna din Roma e informată, că guvernul englez a comunicat guvernului rusesc, că dacă Italia nu va fi reprezentată la conferință, Anglia încă se va abține. Se afirmă, că scaunul papal nu va fi invitat la conferință. *Tribuna* are știre, că regina Olandei va trimite în curând invitațiile pentru conferință cu excluderea Vaticanului.

Contra înmulțirii cavaleriei.

Comisiunea financiară a Reichstag-ului german a respins cu majoritate de voturi pasajul din proiectul militar, în care se cere sporirea batalioanelor de cavalerie cu 10. Liberalii naționali și conservatorii au rămas în minoritate. Argumentul ministrului de războiu, că Rusia are trupe groaznice de cavalerie, cum istoria n'a mai văzut, n'a avut nici un efect asupra majorității comisiunii.

Prigonirile mele.

Reamintiri de
Lucian Bozoky.

(Urmare și fine).

— 25 Oct. 1898.

Venind seara la ora 5 dela profesor, mi-a venit în cale pedelul academiei cu vestea, că mă pofteste rectorul.

— Pe când?

— Pe acum, îndată.

Am mers drept la academie. Am intrat în cabinetul rectorului. Era acolo Sipos și Molnár. Rectorul Bozoky m'a invitat să-mi iau un scaun, apoi mi-a adresat o alocuțiune, că »în considerarea restabilirii păcii în sinul academiei, și pentru încunjurarea unei conturbări a bunelor relații dintre Români și Maghiari în Bihor, considerând încă și împrejurarea, că mai am abia câteva luni până la terminarea cursurilor și considerând mai ales vârsta mea tină neexpertă, când inimile sînt foarte dispuse a se aprinde, când ori-ce faptă poate să afle iertare, în speranța unei îndreptări, ce poate să urmeze; pentru-că ori-cum, o judecată mai matură nu vine decât la vîrstă matură — și mai considerând încă și alte multe, — pe cari eu le-am scăpat din amintire, — *corpul profesoral e aplicat cu toată bunăvoința să termine această cauză în mod favorabil pentru mine, dar' să recunoască și eu că am greșit și să dau o declarație...*

Îmi pare rău, că am uitat textul declarației, ce mi-a cetit-o Bozoky. — Era gata, scrisă frumos, numai se o scriu. Mi-a scos-o din cap nisuița profesorilor mei de a mă timbra de un băiat ușuratec și zăpăcit. Îmi aduc însă aminte, că se făcea vorbă în ea de ideea de stat și că trebuia să-mi cer iertare.

— Să nu credeți, că voi subscrie vre-odată o declarație, care m'ar înjosi până în noroi!

Bozoky a sărit de pe scaun, ca mușcat.

— Asta te înjosește pe d-ta până în noroi? Bine. Să mergem jos.

Ne-am dus în sala de consiliu, unde era întrunit întreg corpul profesoral. S'a început din nou scena de mai înainte, acum în stil mai mare.

A început de nou Bozoky cu o alocuțiune. Corpul profesoral vrea încă și acum să-mi dea ocazie, ca să încunjur cercetarea disciplinară. Dar' se recunoaște, că am greșit, să-mi exprim regretul, să promit, că până voi fi în legăturile academiei voi încunjura ori-ce activitate de caracter provocător... La din contră să aștept urmările.

Dr. Hoványi începea să-mi explice: — Să înțelegi bine; ai să faci două declarații, adică o declarație dublă, că regretzi, și că promiți a te feri de ori-ce acțiune provocatoare cât vei fi student.

— Am înțeles perfect de bine. Și în loc de cele două declarații, ce mi-se propun, fac o a treia: că *aștept urmările*.

— Am terminat! — reflectă scurt Hoványi.

— Deci nu ești aplicat să dai declarațiunea? — m'a mai întrebat Bozoky.

— Nu!

— Am terminat prin urmare. Corpul profesoral va hotărî pe baza dateilor ce le are. Acum poți să te retragi.

Am mers la cancelarie. După un sfert de cîas am fost chemat ear'. Am intrat pe neașteptate în sală. Mi-s'a părut mai mult un cuib de conspirație, decât un loc de judecată. Scaunele mișcate dela loc, profesorii împărțiți în grupe, produceau un șgomot confus, comunicându-și părerile. O lumină slabă se perdeva printre umbre. Era ca-și-cum ni-s'ar fi schimbat rolurile. Eu stăteam în mijlocul sălei. Ei, ca niște școlari surprinși grăbii să-și ocupe locurile. Bozoky și-a pus ochelarii.

— Îți comunic, că în urmarea investigațiunii terminate, corpul profesoral a hotărît, ca în contra d-tale să se pună în curgere o cercetare disciplinară. Prin aceasta enunț solemn constituirea corpului profesoral, ca for disciplinar.

Cu cât de puțină remușcare comit toate acestea simulacre!

— Primești de ale d-tale cele spuse în cursul investigațiunii și cuprinse în procesul verbal semnat și de d-ta?

— Da! Le primesc.

— Recunoști de a d-tale vorbirea rostită la întrunirea de cunoștință a tinerilor români, așa cum e publicată în numărul 258 al *Tribunei* din acest an

și care în traducere sună precum urmează... (Bozoky a cetit traducerea vorbirei).

— O recunosc, abstrăgînd dela excepțiunile, ce le am contra traducerei.

Un profesor — nu știu care — a observat, că traducerea e făcută de un interpret dela tribunal. Dar' i-am răspuns, că am totuși excepțiuni contra traducerei, ear' un alt membru din comisia investigatoare a adaus, că mi-s'a promis deja să mi-se dea ocazie de a-mi expune excepțiunile. A rămas să mă present în ziua următoare la ora 3 după prânz în cabinetul rectorului, pentru expunerea excepțiunilor.

Bozoky a întrebat de mai vrea vre-un profesor să-și procure încă vre-o informațiune?

Erau toți mulțumiți, cu cât știau. Cetindu-mi-se apoi §. 54 al regulamentului disciplinar mi-s'a comunicat, că în înțelesul acestui §. și în vederea naturii casului, corpul profesoral nu se ține competent să aducă hotărîre, ci va trimite toate actele ministrului de culte.

Așa s'a întîmplat; ear' ministrul maghiar de culte și instrucțiune publică a adus sentința cunoscută, prin care mă exclude dela toate școlile superioare din țeară, nu numai, dar' îmi declară de nevalidă din capul locului chiar și diploma câștigată în străinătate.

Sentință într'adevăr — *ungurească*.

Din Franția.

Manifestul lui Loubet.

Noul president Loubet și-a început guvernarea prin redactarea unui manifest, care a fost cetit în senat și cameră și care e următorul:

Domnilor senatori! Dlor deputați! Chemat fiind la cea mai înaltă funcțiune a țerei, pentru a împlini datorile mari impuse mie prin aceasta, am lipsă de spriginul senatului și al camerei. Aceasta o cer dela d-voastră și sînt sigur, că nu voi fi lipsit de acest sprigin. Puțeteți conta, dlor, la cea firmă voință a mea, că-mi voi dedica toate puterile la apărarea constituției.

Împrejurarea, că puterea statului a fost transpusă asupra altuia câteva ore după moartea scumpului președinte Felix Faure, este o nouă dovadă înaintea lumii întregi despre fidelitatea cu care Franția ține la Republică, chiar și în momentul, când căpiva răteciți și ninesc a șgudul încrederea pusă în instituțiile țerei. Adunarea națională a exprimat clar în 18 Februarie dorința, ca pasiunile să se liniștească, concordia tuturor republicanilor să se restabilească și să fie durabilă.

Ca aderent al ideilor fundamentale ale revoluției franceze, și pasionat pentru domnia libertății voi stărui mereu să spriginesc parlamentul în opera lui de toleranță și înțelegere.

În rîndul încercărilor trecătoare, peste cari am trecut, Franția s'a ridicat în stima lumii prin cumpătul, demnitatea și prin patriotismul parlamentului său. De ce n'am pute spera să ajungem și în afacerile noastre interne la tot aceeași înțelegere? Nu este ea azi în țeară? Sînt îndoiele îndreptățite despre aceea, că organele de viață ale societății trebuie respectate pe o formă, adică camerele, cari se sfătuesc cu credință asupra legilor, apoi tribunalele, cari aplică legile, guvernul, care le garantează executarea și armata națională, care apără independența și integritatea patriei, cea armată, pe care țeara o iubeste și pe care ea cauză de a iubi, fiindcă întreagă națiunea este pătunsă de datoria abnegațiunii și disciplinei față cu ea, și știe, că într'însa va afla un paznic fidel al onoarei și legilor ei? Franția va lucra în deplină conștiință și liniștit pentru rezolvarea problemelor, cari ating bunăstarea morală și materială a cetățenilor și va continua lucrarea ei pacinică și roditoare pe terenul ideilor, științelor și artelor, și în toți ramii lucrării administrative, în economia de câmp, în comerț și industrie.

Să fim mai drepi față cu noi înșine și să ne uităm, că totdeauna Franția și-a consfințit iubirea pentru progres, dreptate și unitate — o menținere a unui trecut glorios, pe care trebuie să o păzim și sporim. Republica a dat Franției instituțiuni liberale, i-a garantat binefacerile neprețuite ale păcii necurmăte, i-a vindecat ranele, i-a reînviat armata și marina, i-a fundat marea imperiu colonial, i-a organizat toți ramii instrucțiunii publice, i-a câștigat aliații și amici prețioși și a dat un avînt neînchipuit instituțiilor ajutorului reciproc și îngrijirii de a șterge suferințele nemeritate. Să dezvoltăm această operă, care este spre onoarea țerei noastre. Mă voi simți fericit a mărturisii, dacă prin o lucrare stăruitoare, mulțumită bunei înțelegeri pentru a cărei susținere voi nîsul din toate puterile, voi fi în stare în cercul drepturilor prescrise de constituție — a căror slăbire nu voi suferi-o — să promovoz realizarea speranțelor noastre comune și consolidarea Republicei.

Efectul manifestului.

Manifestul lui Loubet, cetit în cameră de prim-ministrul Dupuy, a făcut foarte bună impresiune asupra deputaților. Dupuy a fost întrerupt în cetire de mai multe-ori prin vii aprobări, ear' în urmă camera a erupt în strigăte de *bravo*, prelungite și repețite de nou.

Ziarele radicale și socialiste din Franția sînt mulțumite cu manifestul și marchează cu deosebire pasajul, în care Loubet și-a accentuat stima și alipirea față de principiile republicane. Unele din ele zic, că manifestul *marchează o nouă direcție în istoria Franției și laudă pe Loubet*.

Ziarele moderate și reacționare îl apreciază nefavorabil, zicînd că nu exprimă nimic și e fără interes.

În ziaristica engleză încă sînt două păreri asupra manifestului. Unele ziare nu-i dau nici o însemnătate, pe când *Daily Chronicle* scrie, că nici un manifest politic din Franția n'a avut un efect așa de simpatic, ca a lui Loubet.

În Berlin manifestul a fost apreciat favorabil, chiar și din partea ziarelor conservative.

Inmormentarea lui Faure.

Pentru inmormentarea lui Faure au sosit la Paris trimiși extraordinari aproape din toate țerile, cari, dimpreună cu ministrii plenipotențari, au reprezentat statele la inmormentare. Ei au fost primiți de Loubet în palatul ministerului de externe.

Consiliul de miniștri a decis, ca în ziua inmormentării să fie închise școlile, oficiile și bursele. Poliția temîndu-se de demonstrații și tulburări, a luat măsuri extinse de precauțiune.

Pázmándy — judecător.

Faimosul Pázmándy, voiajor în chestia națională, agentul bine plătit al guvernului maghiar, s'a făcut judecător asupra faptelor »naționale« ale lui Bánffy și-l scarmănă rău în numărul dela 21 Februarie al lui *Magyarország*.

A fost și cam supărat dl Pázmándy, pentru-că și-a scris articolul după căderea la alegerea dietală din Cluj. De aceea e atât de necruțător față de »cel mai maghiar și mai național guvern«, cum i-se zice guvernului decedat maghiar.

Și tocmai epitetul acest nou nu-i place lui Pázmándy.

În fața acestor »magice« cuvinte, Pázmándy zice, că dacă așa ar fi, Maghiarii altfel și-ar lua rămas bun dela Bánffy. Însă nu este așa, căci deși baronul Bánffy a accentuat adese-ori căt de mare Maghiar este el și cum idealul său este statul național, totuși n'a lucrat, pe cum a zis. »S'a jirat de mare zdrobitor de naționalități și a promis că va înghiți un Valah de dejun și un Sas de cină. Toate acestea însă n'au fost decât bombasticisme«.

Pázmándy înșiră apoi păcatele lui Bánffy față cu Maghiarii, arătînd, că »statul național maghiar« a vrut să-l creeze prin subminarea constituției, prin starea ex-lex, prin umilirea față cu Viena etc. Spune mai departe, că Bánffy și-a câștigat renumele de »mare Maghiar« prin *asuprirea Românilor dela Năsăud și a Sașilor dela Bistrița* pe timpul fișpaniei sale. Îndată-ce a ajuns ministru-președinte, s'a năpustit asupra Maghiarilor. El a devenit un Hanibal fin de siècle, care totdeauna trebuia să lovească în cineva.

»Când Bánffy a ajuns ministru-președinte — zice dl Pázmándy — mare fu spaima între naționalități. Memorandiștii gîndeau, că a sosit ora socotelii; deputații sași s'au pregătit a eși din majoritate; Sărbii își temeau patriarhatul; Slovacii din Turoș-St.-Mărtin să pregăteau a emigra la Praga. Bánffy a și organizat în Buda o așa numită secție pentru naționalități, în fruntea căreia a pus un procuror de stat, care s'a distins în Ardeal, ear' ca sfătuitor pe un brav profesor, care odinioară a propus limba maghiară în București. Amîndoi erau oameni de specialitate, buni patrioți, cunoscători ai raporturilor noastre rușinoase de naționalitate. Jezsenszky avea planuri mari, cum ar trebui creat în fine statul național maghiar; a și încercat și a luat măsuri în direcția aceasta. Însă rezultatul aproape nimic. Sub Bánffy chestiunea naționalităților n'a mers înainte nici o iotă. Și astăzi stîntem departe de statul național, ca Măcăul de Ierusalim«.

»Conspirația română merge ca și mai nainte, doar' tonul e puțin mai timpit momentan, cuprinsul însă e rămas același. Ce folosește eliminarea unui domn Bozoky din școlile superioare ungurești, când crești anual în școlile medii 1700 de Bozocși? Institutiunile românești de bani se sporesc într'una; proprietarii maghiari din Ardeal sînt sistematic expropriati; cu capitale din România se înființează prăvălii, din ale căror venituri grase se acoper cheltuielile agitațiunii. Toate acestea i-le-au spus Jezsenszky și Jancsó de sute de ori lui Bánffy — el însă nu știa decât să-și răsucească muștele«.

Pázmándy, după-ce înșiră toate aceste păcate ale lui Bánffy, recunoaște, că totuși a făcut și ceva bun și ungurese guvernul lui Bánffy: a adus legea despre maghiarizarea numelor de localități. Dar' legea aceasta nu e executată. Bánffy a suferit, ca legea sancționată să fie pusă la o parte. Ministerul comun de războiu nu vrea, ca din Hermannstadt să fie Nagy-Szeben, din Steinamanger Szombathely. Și energicul bărbat, eroicul Maghiar, naționalul Robinetti a făcut frumos »stînga mprejur« dinaintea cătanelor austriace. Statua lui Hentzi a dus-o de pe piața Sf. George, pentru-ca s'o ridice din nou înaintea școlii de cadeți din Buda. Așa a făcut el în toată vieța sa.

Odinioară ca comisar guvernial, pe lângă asistență de gendarmi a scris pe frontispiciul gimnasiului din Năsăud: »Magyar kir. főgimnázium«, însă tot el a ordonat, ca în această școală înființată din fonduri maghiare de stat să se învețe românește. Aceste două fapte caracterizează pe guvernul Bánffy. Nimic maghiar, nimic național n'a fost în el...

No, că bine i-o spusesei, domnule Pázmándy.

Cronica zilei.

Sibiu, 24 Februarie n.

Dela curtea română. Marți seara a fost serată la palatul regal din Bucaresti care a fost frecventată de vre-o 300 persoane din cea mai înaltă societate. MM. LL. și-au făcut întrarea la orele 9 și trei sferturi. M. Sa Regele a convorbit cu d-nii miniștri ai curților străine, cu d-nii general Manu, Teodor Rosetti, Maiorescu, Negruzzi, V. A. Urechia, Gr. Ștefănescu și alți câțiva domni, ear' M. Sa Regina s'a întreținut mult timp cu d-nel pe partea stîngă a salei tronului. Dansurile au ținut până dincolo de ora indicată în bilețul de convocare. Bufeturi foarte abundante și alese. Toalete de toată eleganța.

De ale grănițelor. Mercuri și Joi s'a ținut în Sibiu adunarea generală a reprezentanților fondului grănițesc, sub presiul vicepreședintelui Constantin Stezar. Între alte agende curente, cum e: censurarea raportului comitetului despre activitatea sa și votarea bugetului, s'a constituit și comitetul, alegîndu-se, la propunerea deputatului dietal, avocatul Dr. Nicolae Șerban, cu unanimitate de voturi, președinte; căpitanul în pens. Constantin Stezar; vicepreședinte: major în pens. Sandor de Viștea-inf.; secretar: Arseniu Bunea; cassar: căp. Străulea.

Din comitatul Albei - inferioare. Ni-se scriu următoarele: E earăși liniște mare în acest comitat, deși gendarmii abia în Ianuarie au mai pușcat cățiva Români din comuna Gămbuș. E curios, că nici o gazetă română n'a luat act despre această nouă bașbozucie; probabil nu li-s'a făcut raport.

În luna din urmă numai trei notari cercați au fost suspendați pentru abuzuri comise în decurs de lungi ani. Se nu creadă însă lumea, că vicecomitei ar fi descoperit abuzurile. Suspendarea a urmat abia după-ce tribunalul a început să-și facă datoria față de notarii — abuzivi. Așa notarul din *Toțoiu* a stat pe banca acusaților pentru vulnerare gravă, comisă asupra locuitorului de acolo Tănase Popescu. Cum însă omul face bune servicii patriotice — a fost achitat.

Abia e trecută săptămîna, de când trei locuitori din Păuca de pe Secașu, adică, proterul român, un proprietar român și postajul ungar au fost trași în judecată, pentru »afășare în contra școlii de stat din Păuca«. Vom vedea de fi va achita și pe ei tribunalul din Alba-Iulia?

La un Jidan din Alba-Iulia s'au găsit cam trei sute de hectolitri vin falsificat. Omul era luat în combinație să fie »nemesit«, dar' după descoperirea falsificării de vin diploma de nemes s'a prefăcut în — *fuzină*.

Mulțumită publică. Subsemnatul comitet aranjator își ține de datoriță a aduce și pe această cale călduroasele sale mulțumite acelor P. T. domni, cari cu ocaziunea petrecerii ei

dans, ținută în Șeica-mare la 12 Februarie st. n. a. c. au binevoit a suprasolvi, și anume: Nicola Racoața, medic și director de bancă, Șeica-mare 1 fl. 50 cr.; Stancovics György, Șeica-mare 1 fl. 50 cr.; Ioachim Vintilă, preot grcat., Calvaser 1 fl. 50 cr.; Dr. I. Ivan, avocat Mediaș 1 fl.; Varga Károly, not. cerec., Șeica-mare 1 fl.; N. Eperjessy, Boara 50 cr.; Morama Ferencz 50 cr.; I. Wagner 50 cr.; Dumitru Vintilă, proprietar, Șeica-mare 50 cr.; Ioan Botez, preot gr-cat., Agărbiciu 20 cr.; Șeica-mare, în 22 Februarie 1899. *Comitetul aranjator.*

Atragerea atenției cetitorilor asupra interesantului studiu folcloric, despre »Ploșnița«, cu a cărui publicare începem astăzi și cu care dl academician S. Fl. Marian a avut bunăvoința a onora foaia noastră, trimițându-ne-l spre publicare.

Miscare feministă. Un fapt unic în viața noastră parlamentară și politică, — scrie »Drapelul« din București, — s'a petrecut Sămbătă în senat: s'a cetit o petiție semnată de mai multe doamne, prin care cereau să fie egalate prin lege cu bărbații în privința drepturilor civile.

Miscarea feministă începe deci și în România în mod serios.

Ziarist expulsat. Din Viena se scrie, că guvernul francez a expulsat pe corespondentul ziarului *N. Freie Presse*, pe Berthold Frischauer, se zice pentru ținuta sa de publicist.

Stațiuni de armăsari se află în comitatul Sibiului în următoarele comune: Alțina, Brad, Hosman, Cristian, Șura-mică, Marpod, Apold, Sibiu, Șelimer, Săsciori, Sebeșul-săsesc, Slimnic, Noerichiu, Roșia și Vurp. În fiecare din aceste stațiuni se află câte mai mulți armăsari.

Judecata lui Menelik. Celebrul rege al Abisinie e totodată și tribunalul, tabla și curia țerei sale — în o singură persoană. Când judecă se așează în plain-parade regală, sub cerul liber pe un tron, încunjurat de sfetnicii sei, având la dreapta pe înaltul secretar numit »glasul craiului«. Delicventul îi se așează în fața tronului și Menelik cu o privire cruntă îl măsoră și apoi astfel cuvintează:

— De ce ai omorât?
 — Nu am voit să omor, Maiestate, — răspunde tremurând delicventul. — Am voit numai să fur și din întâmplare a murit omul acela în brațe la mine.
 — Ei bine! — zice regele, după o scurtă pauză. — Pe deapsa îți e moartea. Mai dorești ceva?
 — Nimic altceva decât să mă agrățiez, rege, milostivul meu domn să mă agrățiez, — se roagă plângând delicventul.

Dar' zădărnici îi e ruga. Peste câteva minute numai cadavru lui mai balansează acățat de vre-un stîlp din piața orașului.

O idee! Eghemonii nostri se aducă pe Menelik în Ungaria, căci le-ar fi mai ușor ca acum cu atâtea forme constituționale.

Datini japoneze. Scriitorul japonez Tamura în un op mai mare, publicat în Londra, descrie datinile compatrioților sei, între care cele despre căsătorie sînt cel puțin foarte neeuropene. Căci în Japonia ficiorii iau în căsătorie fata, pe care le-o aleg părinții. Pentru asta însă se revanșează tinerii însurățelii prin faptul, că cum nu se înțeleg să divorțeze și se căsătoresc cum le place. Divorțul e socotit cam ca la noi o schimbare de posesiune — o afacere foarte onorabilă. Din contră amorul în Japonia e socotit ca cel puțin o — necuviință. O căsătorie din amor e considerată ca un lucru scandalos și pentru aceea numai foarte rar se întâmplă. Oare atunci poezii din Japonia ce cântă cu a lor liră?

Cu socoteală foarte simplă putem constata lungimea nopților și a zilelor. Să luăm numai seamă la câte ore răsare și apune soarele. Dacă numărul orelor la care răsare soarele îl multiplicăm cu doi avem lungimea nopții și dacă multiplicăm cu 2 numărul orelor la care apune soarele, avem lungimea zilelor. De pildă: răsare la 7 ore × 2 = 14 ore lungimea nopții; apune la 5 ore × 2 = 10 ore lungimea zilei etc.

Bal sucit. Un milionar american și-a permis luxul să aranjeze un bal mascat, unic în felul seu. Fiecare dansator avea în ceafă o mască, ear' fața îi era acoperită cu lungi șuvițe de p. În chipul acesta apăreau ca tot atâția oameni cu — fața în spate. Și în învîrtirea acestor părechi sucite și-a inflăcționat milionarul nemărginita sa plăcere. Ori milionar american, ori »sucit« european trebuie să fie — ca să iscodești astfel de delicii.

Știri mărunte. Regina Victoria a Angliei va petrece vara în Clinicz — lângă Nizza; ear' prințul de Wales în Cannes.

— În Zenta necunoscuți au răpit pe frumoasa Milca, fata de 10 ani a lui Vaselin Vlanicolin.

VIATA SOCIALĂ.

Din Bozovici.

Casina română din Bozovici invită la petrecerea cu joc ce o va aranja în 5 Martie st. n. 1899, în localitatea proprie. Prețul de intrare pentru membri 50 cr., nemembri 60 cr. de persoană. Începutul la 8 ore seara. Suprasolvirile marinimoase ce sînt a se adresa către prezidiul casinei se primesc cu mulțumită. Oaspeții costumați sînt bineveniți.

Din Orăștie.

Primum invitare la reprezentația teatrală împreună cu dans, care se va aranja Sămbătă, la 4 Martie st. n. 1899, în sala hotelului »Széchenyi« din Orăștie. Începutul precis la 8 ore seara. Prețul de intrare: locul I. (șirul prim) 1 fl., (șirul II și III) 80 cr., locul II 60 cr., locul III 50 cr. Parterre 40 cr. Galerie 20 cr. Bilete de intrare se află în prăvălia domnilor S. Corvin și fiu. Suprasolvirile se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale ziaristică. Venitul curat e destinat pentru biserica gr-cat.

Program: I. »Prima rochie lungă«, monolog de Iosif Vulcan, predat de d-șoara Alma Moldovan. II. »Intocmai«, comedie franceză într-un act, traducere de Zotti Hodoș. Personaje: Dr. Iuliu Clootici, avocat; dl Ioan Margita. Constanța, soția lui Clootici; d-șoara Luceștea Belei. Volbură; dl Petru P. Barițiu. Elena, soția lui Volbură; d-șoara Veturia Corvin. Tănase, servitorul lui Clootici; dl Anastasiu Damian. III. Tablouri vivante. După reprezentație urmează dans.

Tribuna Literară.

PLOȘNIȚA.

(Din datinile și credințele Românilor despre insecte).

Unul dintre insectele cele mai neplăcute și mai nesuferite este Ploșnița, numită altminterea în Bucovina încă și Stelniță; în Moldova Ploșniță; în Muntenia Păduche-de-lemn; în unele părți ale Transilvaniei, precum bunăoară în Munții-Apuseni, Stelniță; în altele însă Stalniță; și earși în altele, precum în Brașov și în împrejurimea acestuia: Păduche-de-lemn; în Bănat Stelniță; ear' la Românii din Macedonia Tartabac, pl. Tartabiși; lat. Cimex lectularius, Acanthia lectularia; germ. die Bettwanze.

Acest insect nu numai că e foarte supărăcios, ci totodată și foarte viclean, pentru-că el toată ziua stă ascuns prin crepăturile grinzilor și ale usciorilor, prin privazurile iconanelor și ale oglinzilor, precum și pe sub blanele ferestrelor și prin paturi, și numai după-ce încearcă și mai ales după-ce s'au culcat oamenii, ese din ascunzăturile sale și începe a alerga încolo și încoace, până-ce dă peste oamenii ce dorm, căroro le suge apoi cu o ne mai spusă lăcomie sângele. Ear' când oamenii încearcă să se scape de dînsul și spre scopul acesta nu odată își mută paturile, se sue pe pereți și se slobode de pe podelele podului drept în pat.

Locul original de viețuire și înmulțire al Ploșniței, după credința și spusa Românilor din Bucovina, nu sînt casele omenești, ci ea de regulă se împotrătează din afară sau de prin alte case, în cari s'a pripășit și înmulțit mai înainte. Ear' importarea ei se întemplantă în mai multe chipuri și anume:

Când se aduce lut, baleză sau humă în zi de sec, adică: Lunia, Mercuria și Vineria, și mai ales când e lună nouă, și cu lut, respective cu baleză sau humă de aceasta se ung apoi casele; sau

- 1) »Șezătoarea« an. I, Fălticeni 1892, pagina 191.
- 2) Com. de dl Dr. N. Leon.
- 3) Com. de dl Teofil Frăneș.
- 4) G. Crăinicean: »Nomenclatura română latină din istoria naturală, publ. în »Convorbiri literare« an. XXIII, pag. 341.
- 5) Com. de dl T. Frăncu.
- 6) »Luminătorul« an. X. Timișoara 1889, nr. 25.
- 7) P. Papahagi: Din literatura populară aromână, București 1898, p. 331.
- 8) Cred. Rom. din Balaceana, com. de Al. Pițul; a celor din Costăna, com. de Nic. Nahorniac; a celor din Todirești, com. de Nic. Rădașan; a celor din Horodnicul-de-jos, com. de G. Teleagă; a celor din Cupea, dict. de Casandra Țuguș și a celor din Broscăuțul-vechi, dict. de Ilieca Bahrii. — Vezi și D. Dan: »Credințe popul. bucovinene«, publ. în »Gazeta Bucovinei« anul IV, Cernăuți 1894, nr. 99: »Lunia nu se aduce lut și baleză de vită pentru unu în casă, căci se crede că la din contră se vor ivi în casă ploșnițe«.

când se stinge var la lună nouă și cu var de acesta se văruieste prin case; ori, după-cum cred și spun Românii din Bănat, când se văruieste casele Marția, Joia și Sămbătă.

Când se face foc cu lemne verzi sau ude de răchită, ear' stăpâna de casă ia spuma de pe oale ce se află la foc și-o aruncă unde apucă, atunci din spuma aceasta și din ceea-ce o slobode răchita, amestecându-se la un loc, se nasc ploșnițe.

Când se aduce în casă cetină, adică ramuri de brad și molid sau trunchiuri, surcele, găteje, putregaiuri, precum și alte lemne de pe agesturi cu scop, ca să se facă foc dintr'însele, atunci se aduc și ploșnițe, căci atât în cetină, cât și în lemnele ce le aduce apa cine știe de pe unde și de agesture pe la încărnituri, între multe alte gupului se află și ploșnițe. Deci dacă cetina și lemnele acestea nu s'au pus îndată cum s'au adus pe foc, ci se mai lasă un timp oareși-care ca să se sbicească, atunci es ploșnițele peste noapte dintr'însele și se bagă prin toate colțoarele și unghierele casei.

S. Fl. Marian.

(Va urma).

- 1) Cred. Rom. din Capul-câmpului, dict. de Girit. Tatărău.
- 2) Aurel Iana: »Din credințele pop. rom. din Mădian (Bănat)«, publ. în »Luminătorul« an. X, nr. 25: »Se crede în popor, că Stelnițele se fac în urma văruierei chiliilor Marția, Joia și Sămbătă«.
- 3) Cred. Rom. din Fundul-Sadovei, dict. de Gafița Crăciunaș, și a celor din Cîreș - Opaif, com. de Const. Dugan.
- 4) Cred. Rom. din Bosanci, com. de Sim. Șutu; a celor din Capul-câmpului, dict. de Pint. Tatărău; și a celor din Igești, com. de I. Zilinschi.
- 5) Cred. Rom. din Balaceana, com. de C. Ureche și a celor din Gârtești-de-sus, dict. de Domnica Baranău.

Bibliografie.

- »LIGA ROMÂNĂ« DESPRE »LUPTELE ROMANILOR«.
- »Liga Română« scrie următoarele despre broșura noastră »Luptele Romanilor«:
- »Tribuna« din Sibiu a avut buna idee de a scoate în broșură »Luptele Romanilor«, o serie de articole publicate în numerele sale de toamnă de dl Doctor Romanus.
- Alte cărți, apărute până acum în chestia națională privesc mai mult actualitatea, pe când lucrarea dlui Romanus îmbrățișează într'un breviar trecutului acestor lupte combinându-l cu actualitatea.
- Sub raportul acesta, ea vine oarecum să completească tot ce s'a scris în chestia națională de vre-o 7—8 ani încoace. În aceasta residă nota cea mai bună și mai înaltă a cărții.
- Deosebit autorul, pentru a o face pe cât se poate mai accesibilă a avut grije de a o feri de orice balast plictisitor și a-i da o limbă aleasă. Așa, că expunerea întreagă nu e numai succintă, fidelă și clară, dar' ea devine și atractivă.
- Aceste calități noue vor face de sigur ca lucrarea dlui Romanus să fie prețuită pretutindenea. Mai ales în România, unde trecutului chestiei trase siloane e foarte puțin cunoscut. De aceea o și recomandăm cu toată convingerea și căldura, ca pe unica carte cu garul de a introduce pe cetitorii mai comod în deplină cunoaștere a chestiei naționale.

»Trilby«, sensationul roman de George du Maurier, tradus de curând în românește de »Afin dela Tuscia« se află de vânzare și la librăria noastră. E un volum de 336 pagini, tipărit frumos pe hârtie fină, și elegant ajustat; foarte potrivit cadou de ocazie. Costă numai un florin (2 coroane).

»Naționalitatea«. Societatea noastră »Tipografia« a scos într'o elegantă broșură interesantul studiu de Max Nordau despre »Naționalitate«. Valoarea acestui studiu este cunoscută cetitorilor nostri limbajul frumos în care »Rosmarin« al nostru a știut să-l îmbrace e gustat deja de cetitorii nostri, căci în »Tribuna« s'a publicat mai întâiu. Vorba era numai ea interesantele observații originale ale genialului autor se nu rămână resfirate prin atâția numeri de ziar, ci se fie colectate într'un mănunchiu, mai accesibile la cetit și meditat. Aceasta a implinit-o »Tipografia« căm a retipărit articolele din »Tribuna« în broșura de față. În estensiune de 40 pagini tipărite frumos pe hârtie fină, această prețioasă broșură se trimite francat pentru 25 cr. A se adresa la librăria »Tipografia« societate pe acțiuni în Sibiu.

»Libertatea«. Dl T. V. Păcățian a îmbogățit de nou literatura română cu o carte de mare valoare. Celebra scriere a lui John Stuart Mill, despre »Libertate«, publicată în colioanele foii noastre, a apărut acum și în broșură separată. Ne place a crede, că cei-ce au cetit în mici fragmente această admirabilă creațiune a unei minți adânc cugetătoare, se vor grăbi să-i procure cartea, pentru a pute ceti de nou ori-când mărețele idei ale lui Stuart Mill, acum în întregul lor. Exteriorul cărții e foarte plăcut; tiparul frumos și curat, ceea-ce face onoare »Tipografiei«, societate pe acțiuni în Sibiu. Cartea, — compusă din 248 + XVI. pagine 8° — se vinde cu 1 fl. v. a. exemplarul (pentru Librăria 3 lei) și se poate comanda dela »Librăria Tipografiei, societate pe acțiuni în Sibiu«, — strada Poplăcei 15.

La »Tipografia«, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare următoarele nouăți musicale:

- Les beaux yeux. Valse pentru piano de Mathilde Mironescu fl. 1.—
- Terăncuța. Cântec popular pentru voce și piano de Costache Moianu „-50
- Hora înfrățirii pentru piano de P. G. Nițescu „-75
- La tunc copilă dragă. Romanță de Dorianu „-50
- Toujours avec argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann „-50
- La blonde. Polca mazurea pentru piano de Sigismund Paulmann „-50
- Turda. Marș patriotic de Paulmann „-50
- Hora reginei. De Sig. Paulmann „-25
- Serba păpușelor. De Sig. Paulmann „-25
- Marș turcesc. De Sig. Paulmann „-25
- Intermezzo pentru piano de M. Capșa Les fleurs de Mai. Valse de Ant. Cirillo „-50
- Serba ofițerilor. De C. Dimitrescu „-50
- La fille du Marin Vals de Ivanovici „-1.—
- Daisy Bell. Valse (All Right) de C. Kaps Liniste. Vals pentru piano de Dimitrie St. Cristide „-1.—
- Am plâns. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirillo „-75
- Siagurătatea. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirillo „-75
- Claire. Polca pentru piano de Alph. N. Ochialbi „-25
- Institutele-Unite. Vals pentru piano de Carol Decker „-1.—
- Serba Bucureștilor, pentru piano de Const. Dimitrescu „50.—
- Serba mirilor. De Const. Dimitrescu „50.—
- Iubileul. Marș de Gh. Fontino „75.—
- Surorile. Horă de Gh. Fontino „50.—
- Eliasa. Polca franceză de G. Ionescu „50.—
- Zéphir. Polca mazurea de G. Ionescu „75.—
- Souvenir de Zurich. Polca mazurea de Anton Kneisel „50.—
- Pas de quatre original. De Mayer Lutz Gavotte de la Princesse »Marie« de Michel Margaritescu „50.—
- Ai plâns și tu vr'odată? Romanță pentru voce și piano de Ernest I. Alexandrescu „50.—
- Nu înțeleg. De E. I. Alexandrescu „50.—
- Pictorial! De E. I. Alexandrescu „50.—
- Un fir electric. De E. I. Alexandrescu „75.—
- L'Affection. Polca franceză pentru piano de C. D. Belortu „40.—
- De Brăila à Gênes. Galop pentru piano de C. D. Belortu „50.—
- Serba Bucureștilor, pentru voce și piano Ioan D. Burlan „50.—
- Serba Bucureștilor, pentru voce și piano de I. J. Bîrlan „50.—
- I. Villacrose. De ce 'mi-ai zis odinioară, romanță „75.—
- Radu D. Rosetti. E vre-un loc uitat de oameni, reverie pentru voce și piano I. Paschil. L'Amicitie, vals „1.—
- R. van Saanon, cuvința de M. Enănescu Doina codrului „75.—
- Ioan D. Burlan. Amintiri din Breasta, serbă pentru piano „50.—
- I. Braunstein. Rêve du Matlot, vals pentru piano „1.—
- G. Vasiliu. Frescătul Zăvoului, horă C. Felix. Cuvințe de I. Dorjanu. Vals conjugal pentru voce și piano „50.—
- L. Paschil. Cuvințe de I. Dorjanu. Așa 'mi-e scris, romanță pentru voce și piano „50.—
- F. Domeier. Soirées de Bucarest, vals A. Cirillo, Emilie, polca mazur pentru piano „50.—
- D. D. Voreas, Mignon, polca mazur „50.—
- I. Dieker. Punct și virgulă, polca pentru piano „50.—
- Polizo-Mișunești. Douce-Nuance, vals G. Ciurea. Ferdinand-Marș „50.—

Cursul pietii din Sibiu.
 Din 24 Februarie n. 1899.

Hârtie-monetă română	Comp.	9.44	vând	9.49
Lire turcești		19.—		19.10
Imperial (15 R. aur)		126.75		127.35
Galbeni		5.64		5.69
Napoleon-d'ori		9.88		9.95
100 Marce germane		58.55		59.90
Livre sterling		12.25		12.06

Bursa de Budapesta.
 Din 22 Febr. n. 1899.

Renta de aur ung. 4%		102.—
» unq. val. cor. 6%		101.25
Impremutul câilor ferate ung.		120.50
Amortisarea datoriilor câilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)		122.50
Amortisarea datoriilor câilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)		102.—
Bonuri rurale ung.		98.—
» croate-slavoane		99.—
Obligațiunile desp. regalilor		101.50
Imprumut cu premiu ung.		156.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		140.—
Renta de hârtie austriacă		102.50
» de argint austriacă		102.25
» de aur austriacă		123.50
Losuri austriace din 1860		160.25
Acțiunile băncii austro-ungare		965.—
» de credit ung.		—
» de credit aust.		—
Scrieri financiare ale institutului de credit și economii »Albina«		102.—
Argintul		5.70
Galbeni imperiaști		5.67
Napoleon-d'ori		9.85
Mârți 100 imp. germane		58.95
London 10 Livres sterlingi		120.37

Bursa de Viena.
 Din 22 Febr. n. 1899.

Renta de aur 3%		122.20
Renta ung. v. c. 4%		100.—
Impremutul câilor ferate ung.		122.—
Amortisarea datoriilor câilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)		101.75
Amortisarea datoriilor câilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)		121.60
Bonuri rurale ung.		98.—
» croate-slavoane		109.—
Imprumut cu premiu ung.		156.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		140.—
Renta de hârtie austriacă		102.48
» de argint austriacă		101.85
» de aur austriacă		123.50
Losuri austriace din 1860		160.25
Acțiunile băncii austro-ungare		965.—
» de credit ung.		—
» de credit aust.		—
Argintul		5.70
Galbeni imperiaști		5.67
Napoleon-d'ori		9.85
Mârți 100 imp. germane		58.95
London 10 Livres sterlingi		120.37

Sosiți în Sibiu.
 În 24 Februarie n. 1899.

Hotel »Impăratul Romanilor«: Baron Bánffy, proprietar din Sepsi-S-Georgiu; d-na Caianu, privatieră din Roșia-montană; Dr. Nagy cu soția, medic din Simeria; Pațiu, locotenent din Alba-Iulia; Sándor, sublocotenent din Carlebur; Jokl, neguțitor de lemne din Cluj; John din Aussig, Lőwinger din Jankau, Steiner din Oradea-mare, Lőwinger, Grünhut, Scheer, Kramer, din Vienna, Jancsay, Schwender, Bölcskey, Berger, din Budapesta, comercianți.

Hotel »New Yorker«: Bulvan din Fekete-dob; Popp din Keresztess; Strenger, neguțitor de poame din Budapesta; Spiegel, comerciant din Priskicz.

Hotel »Meltzer«: Ogneriu din România, Keleem din Budapesta, voiajori; Batzin din Gherla, Zsigmond din Tei, comercianți.

Hotel »Habermann«: Baumann, notar din Alțina.

Cursa de mărfuri din Budapesta del 24 Febr. n. 1899

Săminte	Cantitatea per hect	Prețul per 100 chilogr.		Cantitatea per hect	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până		dela	până
G r a u						
Bănătesc nou	75	9 10	10.—	76	10 05	10 10
Grâu de Tisa	75	10 10	10 15	76	10 20	10 25
Grân de Pesta	75	10 05	10 15	76	10 15	10 20
Grâu de Alba-Reg.	75	10 10	10 15	76	10 15	10 20
» » Bacica	75	10 20	10 25	76	10 30	10 35
Grâu ung. de Nord	75	—	—	76	—	—

Săminte vechi ori noue	Soiul	Cantitatea per hect	Prețul per 100 chilogr.	
			dela	până
Săcară	prima	70—72	8.—	8 1/2
Orz	de nutreț	60—62	6 1/2	6 40
	de vinar	62—64	6 70	7 50
	de bere	64—66	6 70	7 60
Ovăz		59—41	5 80	6 10
Cucuruz (porumb)	bănăț.		5 55	5 65
	de slt soi		5 50	5 55
Meiu			1 50	12 85
Hrișcă			4 25	4 50

Mărfi pe termen	Grâu	Mart-Apr. Sept.-Oct.	Pr. 100 chilogr.	9 75	Mărți	Pr. 100 chilogr.	8 75
	Ovăz	Mart.-Apr. Oct.	5 79			5 81	

produse diverse	S o i u	Cursul	
		dela	până
Săm. de trif.	Lucernă ungurească roșie		
Oleu de rap.	rafinat		
Uns. de porc	dela Pesta	54	55.
	dela țeară		
Slănină	sventată	53.—	54.—
	afumată		
Săr			
Prune			
Lictar	slavon, nou		
	bănățesc		
Miere	brută		
	galbenă străcurată		
Ceară	de Rosenau		

Bursa de Sibiu.
 Din 24 Februarie n. 1899.

Hârtie-monetă română	Comp.	9.44	vând	9.49
Lire turcești		19.—		19.10
Imperial (15 R. aur)		126.75		

SILVANIA institut de credit și de economii. soc. pe acțiuni în Șimleul-Silvaniei.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii „Silvania“, societate pe acțiuni, în virtutea § lui 29 din statute se invită la a XI-a adunare generală ordinară, care se va ține în Șimleul-Silvaniei, la 22 Martie st. n. 1899, înainte de amezai la 10 ore, în localitatea institutului.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

- 1. Raportul anual al direcțiunii.
2. Raportul comitetului de reviziune asupra computului anual, al bilanțului și a propunerilor pentru împărțirea profitului.
3. Stabilirea bilanțului anual și fixarea dividendelor.
4. Determinarea scopului, spre care este a se întrebuiața suma provăzută în §-ul 99 p. f.
5. Fixarea prețului marcelor de prezență.
6. Exmiterea alor 3 membri pentru verificarea procesului verbal.

Se atrage atențiunea domnilor acționari la dispozițiunea §-lui 28 din statute în sensul căruia „la adunarea generală au vot numai acei acționari, cari cu cel puțin jumătate de an mai înainte sunt trecuți în registrul acționarilor și ca atari cel puțin cu o zi înainte de adunarea generală la direcțiunea institutului sau la locuri desemnate prin direcțiune au depus acțiunile sale eventual și documentele de plenipotență. Acțiunile depuse la locuri desemnate prin direcțiune se vor lua în considerare numai în cât reversalul despre depunerea aceloră cu o zi mai înainte de adunarea generală s'a depus la direcțiunea institutului.“

Pentru depunerea, respective primirea acțiunilor și a documentelor de plenipotență pentru acest an s'a desemnat, respective au fost rugați, institutele „Albina“ în Sibiu, „Sătmăreana“ în Seini, „Sălăgiana“ în Jibou, Capitulum gr-cat. român din Oradea-mare și domnii Vasiliu Pateș în Hotean și Florian Cocian în Cehal-Silvaniei.

Acțiunile, documentele de plenipotență și reversalele despre depunerea acțiunilor la locurile mai sus desemnate sunt a se prezenta la institut până la 21 Martie st. n., 4 ore după amezai.

Șimleul-Silvaniei, în 8 Februarie 1899.

Direcțiunea institutului.

[78] 1-1

Contul bilanț.

Table with 4 columns: Active, Pasive, and sub-columns for n. and cr. Includes items like Cassa în numerar, Capitalul social, etc.

Contul profit și perderi.

Table with 4 columns: Eșite, Întrate, and sub-columns for n. and cr. Includes items like Interese: dela cambii de bancă escomptate, etc.

Șimleu, la 31 Decemvrie 1898

Andrei Cosma m. p., director executiv.

Ioan P. Lazar m. p., prim-comptabil.

Direcțiunea:

- George Pap de Băsești m. p., președinte. Artemiu Sarkadi m. p. Alimpu Barboloviciu m. p.
Ioan Angyal m. p. Dr. Ioan Nechita m. p. Dr. George Pap m. p.
Teodor Pop m. p. Augustin Marcuș m. p. Vasile Pateș m. p.
Michail Bohățel m. p. Augustin Vicoș m. p.

Acest bilanț confruntându-se cu registrele principale și auxiliare s'a aflat în toată ordinea și exact.

Șimleu, la 8 Februarie 1899.

Membrii comitetului de reviziune:

- Florian Cocian m. p. Demetriu Sucu m. p. Alexandru Sîma m. p. Aurel Orian m. p.

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminecă, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată abona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 2 fl. pe anul întreg sau 1 fl. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adeptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressandt.

Szebenvármegye alispánja.

4487. sz. [74] 1-1 I. 1899.

Pályázati hirdetés.

A nagyszabeni járási főszolgabíró hivatalnál megüresedett, évi 230 frt bérrrel és 47 frt 36 kr. ruházati átalánnyal javadalmazott, nyugdíj igényvel egybekötött, esetleg az ennek áthelyezés utjánai betöltése esetén valamely más járásban megüresedő és ugyanazon illetményekkel javadalmazott járási hivatal-szolgái állomásra pályázatot hirdetek.

Ezen állás elnyerésének feltételei a következők: születési anyakönyvi kivonattal igazolandó magyar állam polgárság, közégi bizonyítványokkal igazolandó fedhetlen előélet és a magyar nyelvnek szóban és írásban, a német és román nyelvnek legalább szóban bírása; hatóságai orvosi bizonyítványokkal igazolandó erőtlen testalkat és épegség. végül a tényleges katonai szolgálat megfelelő okmányokkal igazolt teljesítése esetleg az aluli mentesség.

A pályázati folyamodványok hozzám legkésőbb 1899. évi márczius hó 26-ikáig benyújtandók.

Nagyszabon, 1899. február hó 22-én

Reissenberger,

ispán.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrei bar. de Șaguna

Alexandru Sterca Șuluțiu.

Portrete frumoase.

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sunt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 25 cr.

Librăria „Tipografie“,

soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Luptele Românilor.

Articuli istorici-politici de Doctor Romanus.

Broșură de 120 pag. cuprinzând 16 excelenți articuli asupra mersului istoric al luptelor noastre politice. O lectură foarte de actualitate.

Prețul 50 cr.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A ășit de sub tipar:

Însotirile de credit

împreunate cu însotiri de consum, de vânzare, de vișari, de lap-tăris etc. și instrucțiunile trebuincioase

Îndreptare practică

pentru laființarea și conducerea de astfel de însotiri de F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a:

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA

„Transilvan. rev. de agricultură din comitatul Sibiuului“ (280 pagini mari).

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 90 cr. recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu

Au ășit de sub tipar și se ădfă de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

An aparat și se ădfă de vânzare la „Librăria „Tipografie“, soc. pe acțiuni în Sibiu“ următoarele cărți de mare valoare literară:

Lupta pentru drept

de Dr. Rudolf de Jhering

traducere de

TEODOR V. PĂCĂȚIAN.

Prețul 1 fl. v. a.

Cartea aceasta ar trebui să o citească și studieze fiecare Român luptător pentru dreptul național.

Scopul în drept

(Vol. 1.)

de Dr. Rudolf de Jhering

traducere autorizată de

TEODOR V. PĂCĂȚIAN.

Prețul 4 fl. v. a.

Op mare și de mare preț pentru apărătorii dreptului, îndeosebi pentru avocați, judecători, leguitori, și pentru cei-ce doresc se îmbrățișeze carierele acestea.

LIBERTATEA

de John Stuart Mill

traducere de

Teodor V. Păcățian.

Prețul 1 fl. v. a.

Unul din cele mai admirabile produse ale literaturii universale din veacul nostru.

Cărțile acestea sânt traduse într-o limbă frumoasă și ușoară românească, au fost primite cu multă și binevoitoare simpatie din partea presei române, pot deci să decoreze ori-ce bibliotecă românească.

Se pot comanda dela

Librăria „Tipografie“, societate pe acțiuni în Sibiu

(Nagyszabon), strada Poplăcei nr. 15).

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

- 1. Pădureanca. Novă de Ioan Slavici, 12 coale tip, broș, elegant. Un exemplar cu preț redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copil. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sîma al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărul Obicirilor teranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nonă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Înderătnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din giurul Nășudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iacnik. Un exemplar cu preț redus dela 1 fl. sau 3 lei la 50 cr. sau 1 leu 30 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sîma al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din băștrani. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sîma al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Caldărușa cu trei picioare. Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genéray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cănușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peștor înderătnic. Novă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prictonul meu Vântură-Teard. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoareca. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârțitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea prostilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nuscin-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culeso de dascălul Ioan F. Lazăr. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roseni. Novă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba isdului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa ferucată. Poveste în versuri de P. Duliu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina-Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislanzon. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei fedori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
43. Mica Fadoță. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbașoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marshall.